

Ad

VIRUM

NOBILISS. AMPLISS. & CONSULTISS.

D. GEORGIUM

HÜBENERUM.

Patriæ Civitatis Thorunensis Cos. & Scholarcham optimè merentem,

Iterum

SPONSUM,

Cum XV. Kal. Julii M. DC. LXXXI.

domum duceret

Pudicissimam & Elegantissimam

VIRGINEM,

ANNAM REGINAM,

VIRI SPECTABIL. & CONSULTISS.

D. SIMONIS BEHEM,

Reip. Patriæ Scabini Graviss.

FILIAM,

PIETAS VOTIVA

Professorum Gymnasii,

aliorumq; Docentium.

THORUNII *imprimebat* Christianus Bekk, *Gymn. Typ.*

28

34

 Mnia, cui viduo perierunt gaudia vitæ,
 Quæ primùm serus suppeditabat amor;
 Tempora nunc iterum sero cinguntur, Joq;
 Lætus, jo, magnâ voce, Hymenæe! canit.
 Maluerint alii vitam cum luctibus, EVAM
 Quàm sibi constanti neçtere lege novam;
 HUBNERUS damnat, seu deserit hæresin istam,
 Quoq; magis viduos juverit ire, docet.
 Res, ait, infausta est thalami consorte carere,
 Atq; diu orbatæ cernere signa domûs.
 Fallor, an hoc morte est crudeli abrumpere vitam,
 Quam servasse decet, nec moriendo mori?
 O mihi dilectæ veniat, post fata maritæ,
 Altera in amplexus BARBARA læta meos!
 Annuit extemplo notâ bonitate precanti,
 Insuper & voto plus dedit alma TRIAS.
 Qvalis erat quondam blandorum mater amorum,
 Huic ubi poma dabat litigiosa Paris:
 Talis præ multis audit nova SPONSA puellis
 BEHMIA, cui Charites, cui Cypris ipsa favent.
 Exorere alma dies; jam te Charitumq; lepores
 Et choreæ expectant & genialis amor.
 Phosphore prome diem: tardo cras esse licebit,
 Et duplici oppressum fallere nocte diem.

Meliori affectu quàm versu applaud.

M. ERNESTUS König/

Gymn. Rect.

A'tenus innumeris duxisti tempora curis.
 Ut foret officiis Patria tuta tuis.

Tunc

Tum propria momenta domus, propriosq; labores
Proxima cura tibi composuisse fuit.
Addiderant luctum vidui fastidia lecti
Et qui depressit pectora moesta dolor.
Jam cessare jube luctus, cessare labores,
Seu Patria hos jusfit, seu dedit ipsa domus.
Hos alius pro te curarum perferat astus:
Tu nobis flamma nobiliove cales.
Nam simulac primum tibi conspexisse licebat
Formam vultus, quæ tua facta, Dea,
Hos similes astris oculos, hunc frontis honorem,
Colla, Sithoniâ candidiora nive;
Protinus in flammam abiisti, protinus illa
Fit desiderii unica meta tuis.
Tam cito non ledit Daphne Peneia Phœbum,
Non ita amat Phrygium fortis Elissa Ducem,
Pyramus haud tanto Thybes ardescit amore,
Tam cito non Hector deperit Andromachen,
Quam tu nunc sentis subitas ardescere flammam
Hæc simulatq; oculos pulchra puella subit.
Nam quæ trajectas populenter tela medullas,
Corporis egregiæ sunt animiq; fates.
Subjiciunt etiam stimulos utriusq; Parentis
Virtutes, & par prosperitate domus.
Hanc igitur cupide sequeris, precibusq; Parentes
Sollicitas, isthæc quò tibi nupta detur.
Annuit arrisitq; tibi promptissima Juno:
Non patiuntur enim tam pia vota moram.
Nunc igitur tibi plaudit Hymen, letamq; puellam
Tradit in amplexus deliciasq; Viro.
Jam gaudet virtus tenero conjuncta pudori.
Jam pietas thalamum cum probitate subit.

Sponsa

Sponsa pari par est jam nunc sociata marito,
In fœdusq; pares jam coiere manus.
Hac etiam paritas lætissima pectora junget
Moribus ut semper sint animoq; pares.
Quin etiam tales fas est sperare nepotes
Qui poterunt vestrīs moribus esse pares.
Nam subito virtute pari rapiuntur utriq;
Posthabitoq; solo non nisi summa petent.

M. CHRISTOPHORUS Hartnoch

Prof. Publ.

Estiva, Musæ, dicite carmina,
Junctæq; Nymphis ter pede Gratia
Pulsate terram, fronte lætâ
Duc Cytherea Venus choreas.

Tædas jugales Par memorabile
Accendit, arcti vincula fœderis
Lucina fancit, svavioris
Fert Hymenæus amoris ignem.

Sponsus celebri gente, VIR inclytus,
Urbis Senator præcipuus, suis
Astræa mammis quem cibavit,
Artibus ingenuis Apollo.

Nostri benignus Gymnassii Pater,
Scholarcha solers, Fautor & artium,
Qvas in salutem Civitatis
A tenera coluit Juventa,

Post mœsta caræ funera Conjugis,
Post lacrymarum flumina, lugubres
Post & qverelas, orbitatem
Porricit ex viduo cubili-

Perfa-

Perfarum habetur rege beatior,
Incedit ardens Numine Cyprio:
Nam dulce Fautor Nuptiarum,
Qvi super astra sedet, levamen

Donavit Illi rursus, amabilem
Formâ Puellam, moribus integram,
Qvæ vel Jove ipso digna Sponsa,
Affociavit ei maritam,

Invenit Illam magnifica in Domo
Clari BEHEMI, doctiloqvi VIRI,
In Civibus qvi primipilis,
Lucida stella velut, coruscat,

Hoc Par sacratos nobile Conjugum,
Auctore Christo, nunc thalamos init,
Plaudamus ergo corde læto,
Et pia vota DEO feramus.

Miscentur ut nardo bene cinnama,
Ut vina succis Massica melleis,
Ut vitibus junguntur ulmi,
Ut bene myrtus amat fluentia;

Sic Sponfa Sponsum diligit optima,
Sponsusq; Sponsam diligit optimus,
Concordiâ jungantur ambo,
Qvos bene junxit amore JOVA.

Fæcunda cœli culmine fors E IS
Pluat Bonorum, conspicuus Torus
Sit prole pulchrâ, qvæ decoris
Moribus exhilaret Parentes,

Vivant

Vivant beati Nestoreos dies,
Vivant valentes robore corporis!
Sponso secundus sit secundus
Hic Thalamus, teneræq; Sponsæ!

Gratulabundus apposuit

WENCESLAUS JOHANNIDES,
Gymn. Thorun. Prof. Publ.

Nobilis HÜBNERUS *privatus conjugē primā,*
Jam reparat vidui vota secunda Tori.
ANNAM REGINAM, *formā & virtute puellam*
Præstantem ducit, copulat atq; Sibi.
Filia cara audit magni de stirpe BEHEMI,
Est qvi inter celebres gloria multa Viros.
Conjugium illorum Dominus sic dirigat, opto,
Ut sint unanimes, prolificiq; simul.

*Hæc pauca gratulabundus
adjicere debuit*

MICHAEL Bapzihn /
Cant. Mar.

Quid prodest homini tristem producere vitam?
Quid juvat in viduo sic jacuisse toro?
Non est, qvi recreet, cum cura domestica vexat,
Mulceat & svavi pectora mœsta sono.
Est igitur meritò tua mens, VIR CLARE, probanda,
Qvod tibi non placeat vita soluta jugo;
Sed positò tandem pulla cum veste dolore
Legitimi repetas fœdera casta tori:

Atq;

Atq; tibi focies præstanti corpore Nympham,
Quam decorat Pietas cum probitate pudor.
Dulce hæc solamen seris Tibi præstet in annis,
Sitq; tuæ Rectrix sitq; columna domûs.
Pronubus ipse DEUS, qui vos conjunxit amantes,
Dignetur vestro semper adesse toro.

Gratulab. adjecit

GEORGIUS LEHMANNUS,

Gymn. Coll.

DUm Curia, VIR MAGNE, noctes & dies
Te impendis, alter ac velut
Atlas labantem sustines Rempublicam,
Res interim domestica
Scitâ administratrice jam carens diu
Sua damna sentit & gemit.
Ast æviterna laus sacro sit Numini,
Cujus pronœa noluit,
Damno Tuo cum perpeti Te publicè
Servire, consumi domi,
Fidam Tibi vitæ toriq; scilicet
Sociam maritat denuo.
Votum fero: Crescat per hanc domestica,
Per Teq; Res stet publica!

PAULUS BRAMIUS, *Præc. Class.*

Non semper gravidis velatur nubibus æther,
Non semper valido fulminat igne Polus.
Non semper rigido desævit frigore Bruma,
Nec tegit æternâ torrida prata niye.

Sic

Sic quoque non semper langvent præcordia luctu,
 Gaudia quin nobis fert nova sæpè dolor.
 Idque doces fieri, multum venerande Scholarcha,
 Luctus cum blandâ Conjuge ritè fugas.
 Sis igitur felix lætâ cum Conjuge Consul,
 Vestraq; jam renovet gaudia quisque dies!

JOHANN Burschöt.

Peritus spoliati, *AMPLISSIME SPONSE, cubilis,*
 Jam meritò pangis pæcta secunda tori.
 Multa, etenim constat tibi, quod solamina sancto
 Sint thalamo, quamvis crux mala turbet eum.
 Hinc Tibi de BEHMIO legisti sanguine Nympham,
 Quam virtus laudat, quam pietasq; tenet.
 Quam simul egregia commendat gratia formæ,
 Et quæ Majorum stemmate clara nitet.
 Jova Tuum thalamum numerosâ prole secundet,
 Teq; Tuamq; tegat, Teq; Tuamq; beet.
 Hæc mea vota, piò quæ non nisi pectore manant,
 Sint rata, sint Sponsis grata, probata DEO.

Christophorus Woyt.

